

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administracii prejemán veljá: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 144.

V Ljubljani, v torek 28. junija 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

veljá za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemán:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán za vse avstrijske dežele pa veljá:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravništvo „Slovencea“.

Občni zbor podružnice Šentjakobsko-Trnovske sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

dné 26. julija 1887.

Lepo število udov in prijateljev domače šole zbralo se je navedeni dan po šesti uri popoldne na prostornem Virantovem vrtu. Vabila je nektare po nekoliko tudi ozaljšava vrta, katero je gostilničar pri vходу in znotraj prirediti zaukazal. Reči moramo, da je bila vdeležba sijajna; vsi prostori so bili zasedeni. Nekako ob polu sedmih odpré zbor načelnik podružnice dr. Papež. Omenja v svojem govoru eminentne važnosti našega društva za naroden obstanek, kajti prisiljeni so bili rodoljubi naši ustanoviti šolsko družbo, ki naj bi se borila zoper nasilne napore nemškega „Schulverein-a“ in laškega „pro patria“. Prav pristojna dozdeva se mu misel, katero je nedavno sprožil nek rodoljub v svojem dopisu iz Trsta v „Slov. Narodu“, naj bi namreč poverjeniki družbe sv. Mohorja pobrinili se, da izprosijo od družnikov vsaj po 10 krajcarjev na leto. To bi po lahkem

potu dajalo družbi Ciril-Metodovi znatnega stalnega dohodka. Misel ta sprejeta je bila z živahnim odobravanjem in utegne odmevati po širni domovini. Kajti le ako se narod sam oprime z živahnostjo družbe, potem ji bo mogoče procvitati.

Tajnik kaplan Karlin poroča najprvo o delovanju odbora v minulem letu. Večkrat so se odborniki razgovarjali o kardinalni potrebi podružnice, kako ji pridobiti več tal med Ljubljančani, kako ji zvišati dohodke. Po nekoliko se je to že posrečilo. Memo duhovščine in učiteljstva pristopajo društvu tudi že meščanje in obrtniki, kar je posebno hvale vredno. Posvetoval se je odbor tudi o tem, kako in kje da se napravi občni zbor. Razdelil si je opravila za današnji dan, in hoče skrbeti, da kolikor moč zadovolji društvenike in goste, katerim se ponuja po zboru prosta zabava.

Potem tajnik nadaljuje nekako tako-le: Kakor studenec vré proti jezeru, tako tudi naše misli proti glavni družbi. Podružnice so le viri, ki glavni družbi hrane donašajo. Vsahnejo studenci, pešati bo jelo jezero in se polagoma sušilo. Pri naši družbi — tako nadaljuje — se tega ni bati. Kajti, dasi skoro še v plenicah, pojavlja se odločno po raznih krajih širne domovine. Želeč torej, da bi se bolj in bolj zavzemali za družbo razni slojevi, hočem spregovoriti še o namenu družbe Ciril-Metodove in kako je družba doslej svoj smóter izvajala.

Leta 1862. je nepozabljivi slovenski vladika Slomšek v svojih „Drobtinicah“ mej svoje rojake poslal te-le imenitne besede: Pustite Slovencem dve reči, ki ste nam dragi kakor svetle oči: sveto katoliško vero in pa besedo materno. Povdarjam, da se je to godilo l. 1862. In od takrat do danes se je misel ta čestokrat razvila, želja ta postala je kri in meso slovenskih rodoljubov. Bolj ko se je namreč narod naš jel zavdati, probujati in razvijati, bolj so tudi srpo svoje oko vprli nanj nasprotniki. In da nam poderó upe jasne bodočnosti, zaženó se v šolo, češ, ko je ta naša, nam je zmaga gotova. Od severne nemške strani pojavil se je „šulferajn“, od laške ustanovil se je nedavno „pro patria“; obe društvi si bota sistematično prizadevali razsloveniti našo deco. Dalje časa

vše ugibali so rodoljubi, kako preprečiti zlobne te nakane potujčevanja v šoli. Vedeli so le eno: branimmo se, sicer vtonemo. . . Tisočletnica smrti Metodove je nam podala šolsko društvo sv. Cirila in Metoda. Namen mu je, kakor slóve §. 2. pravil: vsestranski podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško narodni podlagi. Gospóda! Društvo naše ima namen, izvršiti to, kar je bilo Slomšku najbolj na srei. In da je on danes mej živimi, vstopil bi se med prve pokrovitelje našega društva. Pa tudi to si smelo upam trditi, da, dokler bode družba Cirilo-Metodova bojevala se za narodne svetinje: vero in besedo materno med šolsko mladino, ne bo jej tal zmanjkalo v Slovencih. Imenuje se družba naša po slovanskih blagovestnikih, po onih apostolih, ki so pradedom in sosedom prižgali luč svete vere. To vero, za katero so naši očetje goreli, katero so vsegdar zvesto ljubili, katero so s svojo krvjo branili pred turškim nasilstvom, — to vero branila bo tudi naša družba, varovala jo v šoli vsake maroge kakor svetlo okó. Saj — da govorim zopet s škofom-Slovincem: pade naša prava vera, pade tudi naša sreča; smo trdi Slovani, bomo tudi zvesti kristijani. In to nam Slovencem čez vse veljá. (Drobtinice 1862.).

Beseda materna! Kakó veselja zažari okó, kakó človeku radost objame srce, ko na tujem čuje glase domače! In naj je tudi doma ostal vedno — to, kar je od matere slišal, mu je vse dni v najblažjem spominu. Še sivemu starčku solza kane iz trudnih oči, ko se spomni milih pesni, ktere mu je nekdanj mati pevala, ko mu v spominu vstajajo zlati nauki, kakoršne mu je nekdanj pokladala mamica v nedolžno srce. Naj kdo govori tudi vse jezike svetá, materni jezik mu najbolj godí, domači glas ga najbolj zveseli. Kdor bi nam materni jezik ukral, nam je srčno žilo utrgal, kdor nam ljubezen do maternega jezika jemlje, je najplemenitejše čute v našem srei zamoril. — Gospóda! Govorimo jasno, odločno in določno! Nihče izmed nas tú zbranih ni nasprotnik raznih tujih jezikov, vsi cenimo pregovor, da „kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš“, a materni jezik nam je

LISTEK.

Andrej Turjaški, Karlovški general in glasovit junak. (1557—1594.)

(Spisal J. Steklasa.)

(Dalje.)

Turki pa še tudi zdaj niso prenehali ropati hrvatske in slovenske predele ter napadati trdnjave. Turopolje je največ pretrpelo. Od tukaj pa so se zaletavale turške čete mimo Samobora celó na Kranjsko. (Dimitz. Gesch. Krains III. 244.) O času, ko je bila potolčena Nadaždova vojska pri Petrinji, zbirala se je druga krščanska vojska okoli Karlovca pod vodstvom Karla Burgavskega, ali Turki jo premagajo v bitki pred Karlovcem samim 27. sept. 1592. Sovražnik je planil nenadoma na našo nepripravljeno vojsko ter pokončal okoli 4000 ljudi iz Kranjske, Štajarske in Koroške; le nekteri so pobegnili ter se rešili v trdnjavi. (Chronicon von Karlstadt. Rokopis.) Morda je bila ta vojska oddelek Nadaždove. Kaker je bilo že poprej omenjeno, tudi tukaj

ni verjetno, da bi jih bilo toliko palo in da bi bil ta oddelek tako jak, kajti od 7000 mož jih Nadažd ni mogel 4000 drugam odposlati, saj se je imel on vendar s samim Hasanom boriti.

Tako se je končalo to nesrečno in žalostno leto za Hrvate in Slovence. Vsa zemlja pokončana, nikjer varnosti niti miru. Na levi breg Save je pribežalo neizmerno mnogo naroda iz predelov izmed Kolpe in Save, ter so tukaj iskali pribežališča. Tukaj na majhnem zemljišči se je stiskal drag do dragega, in nedrag do nedragega. Kar ni poprej pobral Turčin, to je pretila zdaj vzeti nemška vojska, ki je postala strašno neredna in razuzdana. Drugač žilavi in nepolomni stališi hrvatski so obupali ob obstanku hrvatske kraljevine. Ne moremo se toraj čuditi, ako so stališi hrvatski o početku prihodnjega leta svojemu kralju sledeče poročilo poslali: „Stališi nesrečne kraljevine Hrvatske, zapuščeni in brez vsake pomoči, poprej kakor pridemo pod oblast turško ali poprej, kakor se izselimo, zapustivši svoj dom, svečano ugovarjamo pred Bogom, pred njegovim veličanstvom in prejasnosti, pred celo ogersko kraljevino, pred vsem širokim svetom krščanskim, naj nam

se ne vpiše v greh, ako bi, v skrajni sili prisiljeni, poiskali si za svojo rešitev in obstanek ona pota, ktera bi jim ugajala in jim sila pokazala za najpriležnejša in najkoristnejša“. (D. Gruber. Borba Hrvata str. 78.)

Med tem pa se je zgodila v Carigradu na škodo kristijanom važna sprememba. Službo velikega vezira je dobil zopet Sinan paša, najhuji neprijatelj krščanski. Že zgoraj je bilo omenjeno, kako se je hotel Hasan paša v Carigradu proslaviti ter za to poslal 300 vjetnikov, ktere so navlašč vodili mimo cesarskega poslanca. Ali ko se je on zarad te poroge in zarad očitnega mirolomstva bitko pritožil pri velikem veziru, ni dobil za odgovor nič drugega, kakor prazne besede in jalov izgovor. Poslanec pa je zahteval, da se imajo trdnjave precej cesarju povrniti; sicer on ne bode nadalje pošiljal niti davka niti darov ter smatral s tem tudi mir prelomljen. Veliki vezir pa po stari turški navadi odgovori, da si trdnjav niso proti obstoječemu miru osvojili, ampak da so se jim posadke iz samega strahu prodale, in cesar naj si jih na ta način zopet pridobi, ako ga je volja; če bode pa dolžni davek odrekel, prišli si ga bodo Turki sami poiskati.

izmed vseh prvi, na podlagi tega jezika naj se deca uči drugih jezikov, in ko se jih uči, naj ljubezen do materinščine neskaljeno, neoskrunjeno v senci ohrani. Take so nam želje, tak je smoter naše družbe. Slovensko mladino po nemški šolati je ravno toliko, kakor prazno slamo mlatiti; veliko ropotanja, malo pa čistega zrnja. (Drobt. 1862.) Pa tudi ljubezen do domovine naj se vcepi v mlada srca, saj: ljubezen do svojega naroda mora biti eden najdragocenejših biserov v čednostnem vencu vsakega moža. (Slomšek v „Laib. Kirchenztg.“ l. 1848.)

Sedaj pak je vprašanje, kako si je družba naša prizadevala v prvem letu svojega obstanka bližati se svojemu namenu. Preden se spustim v podrobnosti, bi Vam, slavna gospôda, rad v spomin poklical istinite besede pregovora, ki slôve: „Vsak začetek je težak“. To se je pojavilo tudi v naši družbi. Manjkalo je začetkom zaupanja do družbe in — noveev v blagajnici. Pomisliti je trebalo, da smo Slovenci primeroma majhen in „boren narod“. A vkljubo mnogim zaprekam, ktere natančneje tu opisovati bi ne bilo umestno, vkljubo pičlim sredstvom moramo vendar le spoznati, da je družba v kratkem času veliko storila. Važna postojanka naša ob sinji Adriji je Trst. Naš živelj se mora na meji najpopred krepiti.

Kakor se je bralo v časnikih, pričela je družba svoje delovanje s tem, da je za slovenske otroke ustanovila otroški vrtec ali malo šolo. Zaprek za prvi ta pojav družbinega delovanja bilo je dovolj. Železna volja (osebito v Trstu živečih rodoljubov) je vse premagala, in prvo drevesce ondi zasajeno čvrsto poganja... Pod njega senco domačo se krog 50 otrok zabava v jeziku domačem. Gotovo pa to ne bo družbe zadnji korak...

Štajarski rodoljubi so posebno povdarjali, naj je vodstvo pozorno na šole ob meji, naj ondi rešiti skuša, kar je mogoče. In čitali smo, da je tudi v tem oziru vsaj nekaj izvedlo se na krajih najbolj nevarnih. Tri šole so se vsled podeljene podpore iztrgale nemškemu „šulferajnu“. V Celji pa otroški vrtec pod vodstvom šolskih sester prav vspešno deluje.

Najtežje je gotovo delovanje v sivem Gorotanu. Tudi ondi so prvi koraki storjeni. Slovenska knjiga, za ondotno šolsko mladino poslana, utegne biti kakor gorčično zrnce, ki se sčasoma razraste v košato drevo, pod čegar senco bo slovenska deca koroška veselo igrala — po domače kramljala ter si blažila srečo... Slavna gospôda! Ko sem čul, s koliko radostjo so koroški Slovenci sprejeli jim doposlane knjige, in s kolikim veseljem jih mladina čita, mi je radosti zaigralo srce in spomnil sem se onih časov, ki so tisoč let za nami v zgodovini, o kterih poje pesnik:

Bili so radostni Slovani,
Zaslišavši presladki glas;
Beseda materna oznanila
Nebeških čudežev jim kras...“

Če se vže oziramo edino le na delovanje, kolikor se je čitalo o njem po časnikih, smemo biti zadovoljni. Naša dolžnost je le, podpirati družbo, dobro vedôč, da čem več bode podpore, tem vspešneje bo delovanje. Rojaki! Pozivljam Vas toraj, vabim in prosim, delajmo vsak po svojih razmerah za družbo, razširjajmo delovanje podružnic, iščimo novih udov in podpornikov. Pri naši družbi naj ne

bode razločka med stanovi, vsak po svoje, vsi kakor za enega in eden kakor za vse — viribus unitis, le tako bode cvetela družba, le tako bode srečno reševala in rešila dve reči, ki so nam vsem drage, kakor svetle oči, sveta vera in pa beseda materna. (Konec prih.)

Avstrija in Srbija.

Med dnevnimi vprašanji, ktera presoajo vsi avstrijski in mnogi vnanji časniki, je gotovo za nas avstrijske Slované velikega pomena, ktero pot bo nova srbska vlada nastopila v vnanji politiki. — Madjarski in nemško-liberalni listi so vedno trdili, da je Jovan Ristić politično mrtev.

A neverjetno se je zgodilo; Garašanin je moral odstopiti, ker so ga zapustili njegovi lastni prijatelji. Več ni imel podpore v narodu, opiral se je le še na silo, denar in plačane pomagače. Skupščina ni zastopala pravega mnenja narodovega, s kratka: Garašanin je bil nemogoč. In ko Ristić prevzame krmilo srbske kraljevine, zaženô madjarski in nekteri nemški časniki bojni krik proti novemu srbskemu ministerstvu. Očitali so Ristiću sovraštvo do Avstrije in brezmejno prijateljstvo do Rusije. Te dni pa je „Nova Ustavnost“, glasilo Ristićevo, prinesla članek, ki natančno pojasni razmere med Avstrijo in Srbijo. „Ustavnost“ piše:

Časniki v naši sosedni državi ne zaupajo novi srbski vladi. Vsaka stvar ima svoje vzroke, toraj tudi to nezaupanje. Vendar iščemo zastoj v preteklosti in sedanjosti dogodkov, po kterih bi mogli soditi, da so opravičeni dotični napadi. Program notranje in vnanje politike Ristićeve je v glavnih potezah že znan, in gotovo ne more nikjer vzbujati nezaupanja, marveč ravno nasprotno. Dejanj pa novo ministerstvo še ne more pokazati, da bi svet po njih mogel soditi.

Če se ozremo v preteklost, ne najdemo nobenih pravih vzrokov nezaupanja. Ristić je četrtič prevzel krmilo srbske vlade, in ob njegovem času so bile razmere med Avstrijo in Srbijo vedno prijateljske. Navajajo nek slučaj iz srbsko-turške vojske l. 1876., ko je srbska straža z Belograjskih nasipov streljala na Avstrijsko ladijo. Je pa ta jedini slučaj v onih časih mogel biti znamenje sovraštva do Avstrije? Nobeden ni tako kratkoviden, ki bi mogel misliti, da je Ristić dal povelje, streljati na avstrijsko ladijo. Sicer pa je bila ta zadeva takoj poravnana.

Isti listi se zadevajo ob program, ker v njem stoji tudi točka, da bo Srbija zboljšala razmere tudi do Rusije. Če pa vse države želé v prijateljstvu živeti z Rusijo, bi li Ristić storil svoje dolžnosti kot državnik in kraljev svetovalec, ko bi istega ne storil? Ne moremo umeti, zakaj bi ne mogli v prijateljstvu živeti z Avstrijo in Rusijo, ker so razmere med tema državama tudi prijateljske.

Ali ni bila srbska železnična pogodba sklenjena za časa Ristićeve vlade 1880. leta? Dalje hočemo spomniti na neko drugo zadevo. Tedaj so bili v opoziciji ljudje, ki so v zadnjih sedmih letih imeli krmilo v rokah in na ktere so se marsikteri avstrijski listi največ zanašali. In tedanja opozicija je očitala Ristiću, da žrtvuje srbske koristi avstrijskim. Isto se je zgodilo pri sklepanji trgovinske pogodbe z Avstrijo, ktero je Ristić hotel skleniti. Pogodba

se ni sklenila, ker so se na Dunaji postavili na stališče premirja v Požarevci l. 1718., Ristić pa se ni mogel sprijazniti s staro podlago za novo in neodvisno Srbijo. Odstopil je, ker ni hotel prevzeti odgovornosti. Iz tega pa moremo le to sklepati, da je Ristić previden in rodoljuben srbski državnik, in vendar ne nasprotnik Avstriji. Vsaka država skrbi za svoje koristi, tako Srbija, kakor Avstrija. Predno so se pričeli naši trgovinski dogovori z Dunajem, vršile so se obravnave med Dunajem in Berlinom, in vendar pogodba med tema državama še sedaj ni sklenjena. In more kdo vsled tega verjeti, da ste si nasprotni? Gledé stvari se niste mogli sporazumeti, to je vse.

Ker toraj Dunajski in Budimpeštanski listi nimajo pravega vzroka Ristiću očitati sovraštvo, morajo imeti skrivne namene. Dunajski vladni listi so bolj previdni, ker ne sodijo, dokler ne vidijo dejanj. Ta previdnost more v najtežavnejših vprašanjih uglediti pot do sprave.

„N. Fr. Pr.“ dobro svetuje, naj Avstrija pridobi za-se srbski narod. Tega pa ne more doseči, če podpira vlado, ki nima zaupanja pri narodu. S tem sega v srbske notranje razmere, kar se ne strinja z neodvisnostjo srbske države. Deset let zastopa Perzijani rusko državo v Belemgradu in nikoli še ni priporočil nobenega pisarja. To je resnica, ktero priznajo vse srbske vlade.

Politika, ki se naslanja na malo število oseb, za kterimi ne stoji narod, je na slabih nogah. Ima li Avstrija trajno korist, ker je šest let podpirala prejšnje vlade? Trditi moramo, da je imela le škodo. Te vlade so v Srbiji zakrivile neznosljiv položaj in to krivdo, po pravici ali krivici, očita srbski narod tudi Avstriji.

Srbija ima z Avstrijo mnogotere skupne finančne, trgovinske, sploh gospodarske koristi, in te koristi morajo varovati vse srbske vlade. Kdor očita sedanjí srbski vladi, da ne varuje odkritosrečno teh skupnih koristi, dvomi o zdravem človeškem razumu srbskih državnikov. Razum ljudi pa ne merimo po velikosti držav, v kterih živé. Sprememba srbske vlade je le notranja zadeva. In če Ristić povdarja v svojem programu, da bo ohranil in varoval prijateljske razmere z vsemi državami, zaradi tega mu nikdo ne more očitati nelojalnosti.

Avstrijska država je potrebna za Evropo. Pravična mora biti vsem svojim narodom in podpirati koristi balkanskih držav. To je njena naloga, njena prihodnost, odkar je stopila iz nemške zveze.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. junija.

Notranje dežele.

Novo postavo o *krošnjarstvu* so izdelala ministerstva trgovine, pravosodja in finance in jih predložila političnim oblastvom, da o nji izjavijo svojo sodbo. Oblastva so svoje mnenje večinoma že odposlala in skoraj brez izjeme odobrila postavni načrt. Strinjajo se v tem, naj se omeji krošnjarstvo posebno po večjih mestih in prepové prodaja ur in dragocenosti. Dogovori z ogersko vlado še niso končani.

Ogerski pravosodni minister Fabinyi je v

To se je zgodilo meseca oktobra 1592. Tri mesece kasneje so se spuntali brž ko ne po naklepih Sinan paše janičari in sipahi (redna vojska). Oni so zahtevali zaostalo plačo, odstranjenje velikega vezira Siavuša ter imenovanje Sinan paše na njegovo mesto. Precej jim je bilo vse dovoljeno. „Vojska proti cesarju“ jim je bilo od tega časa geslo. Sinan paša namreč ni mogel pozabiti, da mu je poprejšni cesarski poslanec dr. Pecen od 9000 tolarjev 6000 pridržal, ker je bil on ravno takrat v prvi odstavljen, ko je imel ves ta dar sprejeti; zatoraj se je precej po dokončani perzijanski vojski toliko trudil, da nagovori sultana na vojsko proti Ogerski. Takrat sicer ni mogel tako lahko vspeti, kajti miroljubna stranka na dvoru, na čelu jej mufti, niso bili za očitno vojsko. Vkljub temu pa si je znal Sinan paša pomagati ter je po raznih spletkah vendar nahujskal Hasan pašo, da je tako hudo razsajal po Hrvatski, kakor smo videli. Ali zdaj, ko je prišel zopet do najviše moči, hotel je Sinan pokazati, kaj on premore na sultanovem dvoru.

Vse to se je zgodilo v kratkem času. Cesarski poslanec Krekvić se je prestrašil, ko je to zvedel,

ter se precej potrudil, da velikega vezira malo potolaži. Zatoraj se podá takoj po njegovem imenovanji z dragocenimi darili v njegovo stanovanje, da se mu pokloni. Ali že po sprejemu je mogel Krekvić soditi, da ne smé nič dobrega pričakovati. Sinan paša mu je namreč srdito odvrnil, da laže, ko mu je le-ta v cesarjevem imenu voščil srečo ter mu zaželel dolgo vlado; kajti na cesarskem dvoru dobro vedô, da je on, Sinan, najhujši sovražnik krščanski; pa da se v tem ne motijo, bode cesar zares v kratkem skusil; zdaj naj le za to skrbi, da dolžni davek hitro pošlje, njemu pa 6000 zadržanih tolarjev precej plača; drugač zaprl ga bode takoj.

Nesreča je hotla, da se je Sinanova grožnja v kratkem spolnila. V kratkem za tem polastil se je namreč Sinan z izdajstvom nekega nepoštenega poslančevega služabnika, ki je pristopil k muhamedanski veri, vseh tajnih spisov njegovih, ktere je pošiljal svojemu vladarju v Prago. Sicer je Krekvić že zdavnej poprej iz opreznosti vse take dopise, ki bi ga bili izdali, odposlal ali pa pokončal, vendar pa se je med ostalimi spisi našla neka na cesarja glaseča se spomenica, v kateri je bilo razloženo, da

je pravi začetnik vseh sovražnih naklepov proti Avstriji le edini Sinan paša, kar je njega tako razsrdilo, da je od sultana zahteval, da se ima poslanec s svojim spremstvom zapreti ter cesarju precej vojska napovedati.

Sultan Murad pa ni hotel tudi zdaj v kaj takega dovoliti, ampak je velikemu veziru zapovedal, da se s cesarskim poslancem sporazume, samo da se redni davek plačuje in mir vzdrži. Pri tem poslu je posređoval lastni sin Sinan paše, ki je bil takrat beglerbeg rumelijski, ter je prišlo do sporazumka, po kterem se je moral Krekvić in vse njegovo spremstvo zavezati, da bode davek ob pravem času prispel, onih zadržanih 6000 tolarjev pa sam poslanec precej izplačal. Le-to se je tudi zgodilo, da se pa tudi s pošiljatvijo častnih daril bolje podvizajo, bil je nemudoma glasnik v Prago poslan, ki je imel to zadevo samemu cesarju razjasniti ter potrebne napotke zahtevati. (Dalje prih.)

Šopronji pred svojimi volilci izrekel upanje, da se v Evropi ohrani mir. Avstrija bi se sicer ne bala nevarnosti, ko bi morala braniti svoje koristi. Gledé hrvatskih volitev trdil je minister, da so zmagali zmerni rodoljubni (?) nazori. Madjari bodo radi segli Hrvatom v roke. Gospod minister pa je pozabil pristaviti, ktere Hrvate on misli.

Vnanje države.

Iz *Rima* se poroča, da bo papežev tajnik, kardinal Rampolla, razposlal vsem nuncijem okrožnico, v kateri jim bo razjasnil papeževe nazore gledé sprave z italijansko vlado. „Italie“ piše, da papež se ne bo odpovedal svojim pravicam do svetne oblasti.

Srbski kralj Milan biva sedaj na Dunaji. Vsi listi se bavijo s tem dogodkom. Skoraj gotovo je, da je kralj Milan odpotoval na Dunaj v sporazumu z Ristićem; vsled tega smemo upati, da se vnanja srbska politika ne bo obrnila proti Avstriji. Prvo znamenje, da srbska vlada hoče gojiti dobre odnose z Avstrijo, je kraljevo potovanje na Dunaj. Srbski narod se bo sicer vedno oziral tudi v Rusijo, ker ondi vidi zagotovilo svoje prihodnosti, a to ne bo zmanjšalo dosedanjega prijateljstva do Avstrije, ako varuje skupne koristi. — Kralj Milan ostane do petka na Dunaji in se vrne v Belgrad. Časniki poročajo, da se tudi kraljica Natalija vrne iz Rusije prihodnjo nedeljo. Nek nemški list piše, da se kralj Milan misli ločiti od svoje žene. To vest so si izmislili skoraj gotovo nemški časnikarji, ki bi radi očrnili pred svetom sedanjo vlado. Akoravno na srbskem dvoru nekda ni vse v najlepšem redu, vendar kralj ne bo storil tega koraka. Nemške in madjarske liste gotovo le to najbolj peče, ker njihovi ljudje ne bodo več mogli samovoljno gospodariti v Srbiji. — Z Dunaja se poroča, da vitez Halm odloži svojo službo kot srbski generalni konzul na Dunaji. Halm je voditelj „Länderbank-e“, ki v Srbiji ni na dobrem glasu.

„Svoboda“, glasilo *bolgarskih* regentov, piše, da sobranje izvoli kneza, z družimi vprašanji se ne bo pečalo. — Mnogi listi trdijo, da ni nobenega nasprotja med regenti in ministri. Pristaviti nam ni treba, da ti listi odobravajo politiko sedanjih vladarjev v Bolgariji. Položaj je kritičen, ker vse države gotovo ne bodo potrdile, kar bodo sklenili Stambulov in tovariši. Država je v velikih finančnih zadregah. V kratkem pride zopet v tek balkansko vprašanje, ki je zaostalo v zadnjem času.

Kakor smo sporočili, obsodila je nemška oblast v Lipskem štiri *Alzačane*, ker so bili v dotiki s francosko rodoljubno zvezo. Vsled tega je imela zveza 24. t. m. v Parizu zborovanje. Okoli 8. ure zvečer sešlo se je mnogo občinstva v dvorani zimskega cirkusa in pred poslopjem. Ko pride v dvorano Déroulède, pozdravi ga burno vse občinstvo. Prvi je govoril Déroulède, pojasnil je namen zveze in nasvetoval, naj se vsi štirje obsojenci izvolijo v načelnštvo zveze. Zbor pritrdi nasvetu. Nato opomni Déroulède, da je Köchlinov svak prosil, naj se zveza za-nj ne poteguje, ker Köchlin pripada svoji družini, ne pa Franciji. Déroulède trdi nasprotno in pristavi, da ne more odobriti odstopa Alzacije in Lorene, ker ti deželi niste s tem zadovoljni. Na svojem potovanju po Evropi je dokazoval ljudem, da nemškemu narodu preti od jedne strani Rusija, z druge Francija. Govoreč o obsodbi v Lipskem zakliče: Kolikor je meni znano, Francija ni še vtelovljena zemlja! O rodoljubni zvezi reče, da se mora razpustiti, ako so resnična nemška očitanja. Če pa je nedolžna, kakor je res, mora jo podpirati francoska vlada. Za časa Gambette bi ne potisnili iz ministerstva generala Boulangerja. Tu se vzdignejo kliči: „Živio Boulanger! Živela Francija!“ Za njim govori Henri Deloncle in dokazuje, da je Lipska obsodba krivična. Svoj govor konča z besedami: „Nemci govoré o francoskih ovaduhih. Mar ne moremo mi vprašati: Kaj delajo pri nas vsi Nemci, ki nas poplavljujejo?“ Večina francoskih listov obsoja govore. Sicer priznajo, da je opravičena francoska nevolja vsled obsodbe, vendar to početje zveze škoduje obsojencem. Nemška vlada je neki že mislila izpustiti vse štiri obsojence, sedaj se je premislila in jih zaprla v Magdeburgu.

Belgijska vlada je predložila zbornici dva načrta delavskih postav. S prvim namerava vlada vrediti žensko in otročje delo. Poglavitne določbe tega zakona so: 1. Delo v ogledalih, kamnolomih, tovarnah, livarnah in drugih delavnicah je otrokom prepovedano, ako niso prestopili dvanaajsto leto. 2. Za otroke med 12 in 14. letom ne smé dnevno delo trajati nad 12 ur. 3. Otroci pod 16. letom ne smejo se porabiti za nočno dela, to je od 9. ure zvečer do 5. ure zjutraj. 4. Žene in dekleta ne smejo delati v podzemeljskih jamah. Ta prepoved pa ne zadeva onih delavk, ki so rojene pred 1. januarjem l. 1874. 5. Vlada ima pravico nadzorovati vse tovarne v kraljevini. — Te določbe ne bodo posebno zmanjšale zlá in položaja delavcev. Mogoče je, da bodo poslanci še to osnovo pokvarili, kakor se je že pri enaki priliki zgodilo. — Drugi načrt socialne postave prepoveduje vsakovrstnim igralcem, da pri predstavah ne smejo rabiti otrok pod 16. letom. — Zanimivi so razlogi, s katerimi pravosodni minister Devolder podpira vladna načrta postav. Prizná namreč, da je delavska postava na dnevnem redu že od l. 1843. Ne liberalne, ne katoliške vlade niso v tem času ničesa storile. Akoravno bodo nove postave le

nekoliko zboljšale položaj delavcev, vendar je vsaj pričetek storjen. — V Litihu bodo letos zborovali katoliki. Iz Francije in Nemčije se bodo katoliški možje vdeležili zborovanja.

V *italijanski* zbornici je vprašal vlado poslanec Cavalotti, zakaj se Italija ne bo uradno vdeležila svetovne razstave v Parizu. Minister Grimaldi odgovori, da temu niso krivi politični, temveč narodno-gospodarski vzroki. — Minister Crispi pri-pomni, da se vladi lahko očita slabost, a dokazati ji tega nikdo ne more. Italijanska vlada se ni vdala vnanjemu vplivu. Narodi potrebujejo mirú, in italijanska vlada mora k temu pripomoči.

Švedski vojni minister je odstopil, ker mu zbornica ni dovolila potrebne svote za armado.

Na papeževo povelje sta odpotovala msgr. Persico in njegov tajnik Gualdi na *Irsko*, da se osebno prepričata o irskih razmerah. O tem potovanju sodijo nekteri krogi, da je papež poslal dva zanesljiva moža, ki se naj z irskimi škofi posvetujeta o irskem vprašanju. Vojvoda Norfolški je v Rimu predložil dolgo poročilo o irskih razmerah, a bilo je pristansko. — Irski narod se ni vdeležil petdesetletnice vladanja kraljice Viktorije. „United Ireland“ piše, da se Irce niso mogli vdeležiti, ker so žalostni zaradi lakote, nevolje in pritiska, koje so morali trpeti v tem času. Od 85 Parnellovih pristašev prišli so le štirje k slovesnosti v London: Polkovnik Nolan, O'Hea, Mc. Keuna in Mc. Donald. Po irskih mestih so visele črne zastave. Preteklo sredo so zborovali irski škofje v Maynouthu pod predsedstvom Dublinskega nadškofa Walsha. Sklenili so, da je kazenska irska postava brez pravega vzroka, zemljiška postava pa brezkoristna.

Časniki so zanimali vest, da sta ruski in francoski zastopnik izročila noti svojih vlad turškemu sultanu gledé *Egipta*. „Standard“ pa poroča, da se je to v resnici zgodilo. Sicer se pa Rusija in Francija ne bote toliko potegovali za Egipt, ker morate varovati večje koristi. Sploh pa pogodba tako ne bo veljavna, ako je ne potrdijo vse države. Lord Salisbury bo gotovo tudi raje videl, da ostane vse pri starem.

Izvirni dopisi.

Iz *Krke*, 26. junija. V soboto 25. junija čujemo h krati krik: „Gori, gori!“ In res je gorelo. Gorela je v Krški vasi neka na novo postavljena hiša. Otroci so se pogovarjali, kako se „Kres“ kuri in so tudi poskusili ter se jim je posrečilo — bolj prav, ponesrečilo. — Nesrečni otroci brez varuhov! Zgorela je streha in tudi krava v hlevu, ktere ni bilo več mogoče rešiti. Mož pa je bil zavarovan.

Spoznali so o tej priliki, kako dobro je gasil-nico imeti, naj bode tudi le ročna; imeli so pa dve ročni, ki so jim pomagale ogenj zadušiti. Da bi si pa vsaka vas vsaj eno ročno brizgalnico napravila, ktera ne stane več kakor 18 glđ. — tega ljudem nihče v glavo ne vtepe. Naj bi bil veter vlekel na vas, nastala bi bila gotovo velika škoda.

Ni dolgo, kar je pisal „Slovenec“, da je 18. junija, na sv. Vida dan, toča tudi na Krki potolkla; pa hvala Bogu, to ni res. Bog nam ohrani polje, ki tako lepo obeta, kakor že dolgo ne!

Iz *Celja*, 25. junija. (Še enkrat župnik Černkot, ki še drugi sodnijski odlok.) Kakor je že znano, se je 21. maja t. l. pred tukajšnjo okrožno sodnijo vršila pozivna obravnava zoper gosp. Josipa Černka zaradi prestopka zoper varnost življenja. Isti je bil namreč pri okrajni sodniji v Mariboru tožen, da je v šoli pri veronauku deklico Malek z bičem po glavi udaril in jo tako hudo poškodoval, da je za smrt zbolela. Vsled te ovadbe se je deklica dvakrat sodniško preiskavala, in so stroški te preiskave na 27 gold. 24 kr. narastli. Izrek zdravnikov se je glasil, da je deklica Malek na vnetji možganske kožice bolna, da se pa ne more z odločnostjo trditi, da je ta bolezen vsled udarca zatoženega nastala.

Pri Mariborski okrajni sodniji je bil gosp. dr. Wradatsch, c. kr. pristav, zatoženega zaradi prestopka zoper varnost življenja v smislu zatožbe v zapor enega tedna obsodil. Na podlagi te obsodbe bi moral obsojeni tudi stroške, kteri so v preiskavi narastli, povrniti. Okrožno sodišče v Celji je 21. maja na pritožbo zatoženega spoznalo, da naj se Josip Černko le zaradi prestopka zoper varnost telesa vsled hudega ravnanja proti učenki Malek, ktero ravnanje pa ni nobene škode na telesu provzročilo, obsodi na 10 gold. globe, nikakor pa ne zaradi zatoženega dejanja: kot bi bil on imenovan deklico tako pretepal, da bi bilo iz tega dejanja vnetje možganske kožice nastalo. Za ta pripetljaj je določeno v § 389. kaz. zakonika, da se stroški, ki so

narastli za ono kaznjivo dejanje, kterega zatoženi ni bil krivim spoznan, izločijo od povrnitve.

Razsodba okrožnega sodišča v Celji se je odposlala okrajni sodniji v Maribor, ktera jo je Josipu Černku pismeno naznanila, ob enem pa mu zaukazala, da mora sodnijske stroške z 27 gold. 24 krajcarjev pri sodniji vplačati. Zoper ta sklep Mariborske okrajne sodnije se je Josip Černko pritožil in okrožno sodišče v Celji je v seji dné 24. junija po predlogu sporočevalca, c. kr. dež. sodnije svètnika dr. Gallé-ta, razsodilo, da Josip Černko ni dolžan stroške za zdravniško preiskavo deklice Malek z 27 glđ. 24 kr. povrniti, ker so isti po dejanji narastli, kterega on ni bil krivim spoznan.

Iz *Celja*, 20. junija. („Slovensko bralno društvo“ v Št. Lovrenci) na koroški železnici je priredilo meseca februarja t. l. v gostilni gosp. Pernata zabavo z godbo, in pri dotični srenjski oblasti za dovoljenje godbe prosilo. Dotični srenjski odborniki so gotovo mislili, da Slovenci pri zabavah godbe ne potrebujejo, kajti prošnja se je odbila. Vsled pritožbe „Slovenskega bralnega društva“ pa je okrajno glavarstvo srenjskemu predstojništvu zapovedalo, da se ima naprošeno dovoljenje podeliti, in ob enem tudi orožniški postaji ukazalo, da naj brez posredovanja srenje, toraj samostalno potrebne korake stori, da se pri zabavi „Slovenskega bralnega društva“ mir ohrani, in se družbeniki ne dražijo. — Ta ukaz nasprotnikom „Slovenskega bralnega društva“ pa nikakor ni bil všeč, kajti v noči zabave, t. j. 20. februarja, ponavljali so se napadi na orožnike, ki so ondi službovali. Tudi še drugi dan je srenjski odbornik Janez Mauritsch v gostilni g. Ferdinanda Kormana razgrajal, ter trdil, da je bila orožniška straža tako pijana, da je komaj domú prišla. Na vprašanje Pernata, kateri stražnik je bil tako pijan, je Mauritsch odgovoril, da orožnik Samide. — Ker je na ta način Mauritsch obdolžil orožnika pijanosti, toraj budodelstva pri izvrševanju svoje službe, pričela se je preiskava zoper orožnika Samido, ktera je pa dokazala popolno neresnico izreka imenovanega srenjskega odbornika.

Zoper Mauritscha se je sedaj pri okrajni sodniji v Mariboru vložila zatožba zaradi obrekovanja orožnika Samide. Obravnava se je razpisala na 15. aprila t. l. zaradi razžaljenja časti. Pri obravnavi je zagovornik dejanje izostalega zatoženca priznal, priče pa so potrdile, da je bil srenjski odbornik Mauritsch v gostilni Kormana silno pijan. Kakega zadržanja je ta srenjski odbornik, je li bil že kaznovan, ali ne, in na kakem glasu je pri občinstvu — o vsem tem pri obravnavi ni bilo govorjenja.

Po končani obravnavi je sodnik, pristav dr. Wradatsch, naznanil sodbo, da se zatoženi obsodi zaradi razžaljenja časti po § 487. kaz. postave, in da se mu zaradi tega, dasiravno je kazen za to zapor enega do šestih mesecev, samo 5 glđ. globe prisodi, ker je dejanje priznal in isto v zelo veliki pijanosti učinil, dalje ker je do sedaj neomadeževan in v socialni zadevi pri občinstvu slovi.

Ti vzroki pa vendar niso namestnika državnega pravdnštva, kateri je tožnika zastopal, prepričati mogli, da bi bila kazen dejanju primerna, kajti on je precej pritožbo zaradi prenizke kazni naznanil.

Domače novice.

(Premil. gosp. knezoškof) bodo birmovali meseca julija v dekaniji Kamniški in Moravški in sicer: 12. julija v Kamniku, 13. julija v Spodnjem Tuhinju, 14. julija v Motniku, 15. julija v Čemšeniku, 16. julija v Dobu, 17. julija v Moravčah, 18. julija na Vačah in 21. v Zagorju.

(Nove maše bodo imeli letošnji čč. gg. novomašniki): Andrej Česenj 24. julija v Št. Vidu nad Ljubljano; Iv. Hladnik v Rovtuh 17. julija; Mihael Horvat pri sv. Urbanu poleg Ptuja 21. avgusta; brata Alojzij in Anton Kreiner v Srednji vasi; Ivan Mikš v Hotedersci 24. julija; Gustav Šifrer v Ljubljani pri nunah 14. julija; Ivan Volk v Ljubljani pri sv. Jakobu 17. julija; Ignacij Zupanec v Kranji 17. jul.; A. Gabrič v Leskovcu 17. julija; Ivan Müller v Ljubljani v Marijaniški kapeli 12. julija; Fr. Pavlin v Smledniku 17. julija; Fr. Pokoren v Loki 17. julija; Franjo Perne v Trsteniku 31. julija. — Č. g. Žužek prejme samo subdijakonot, presbiterata ne, ker še nima kanonične starosti.

(Slovesno obletnico) po ranjcem cesarji Ferdinandu, s primkom Dobrotljivi, služili so danes ob 10. uri premil. gosp. knezo-škof. Navzoči so bili načelniki in mnogi člani vseh tukajšnjih državnih, deželnih, vojaških in šolskih oblastnij, zastopniki mesta Ljubljanskega z g. županom.

(Umrla) je včeraj zjutraj v uršulinskem samostanu korna sestra m. Marija Borgia, rojena Ana Kobler v 35. letu svoje starosti.

(Konsumskega društva) osnovni odbor v Ljubljani ima svoj občni zbor, kakor smo že pretečeni teden naznanili, 29. t. m. ob 2. uri popoldne v Schreinerjevi pivovarni na sv. Petra cesti. Presojala in potrdila se bodo pri zborovanju pravila tega društva. Obilne vdeležbe se nadeja odbor.

(Nova zastava društva „Slavec“) je razstavljena, kakor smo že sporočili, v „Rudolfinumu“. Vstopnina stane jutri 29. t. m. in v nedeljo 3. julija le 10 kr.

(Vstopnice k skupnemu obedu) pri slavnosti pevskega društva „Slavec“ dobivajo se po jeden goldinar v čitalnični trafiki in pri društvenem predsedniku. Vnanji gosti in tukajšnji rodoljubi naj blagovolijo oglasiti se za vstopnice najpozneje do 5. julija Odbor.

(Josipa Stritarja zbranih spisov) izšel je ravnokar 2. snopič.

(Pesnik S. Gregorčič) je prodal, kakor poroča „Slov. Narod“, tretjo izdajo I. zvezka in II. zvezek svojih poezij g. I. Gorup u, veletrgovcu na Reki, za 3000 gold. Drugi zvezek Gregorčičevih poezij izide pričetkom prihodnjega leta.

(Jalenovo hišo) v Št. Peterskem predmestju je včeraj na javni dražbi kupil ravnatelj rudnika v Litiji za 23.000 gld.

(Na Koroškem je izvoljen poslanecem v velikem posestvu baron Aichelburg-Labia namesto grofa Thurna.

(Iz Zagreba): Hrvatski ban se je vrnil iz Budimpešte. — Hrvatski vladni listi in dopisniki vnanjih časnikov opisujejo zmago vladne stranke kot pravo izjavo narodove volje. Kdor pa je pazljivo prebiral v hrvatskih listih poročila o posameznih volitvah, moral se je prepričati, da je le madjarska sila zmagala na Hrvatkem.

(Poštini in brzojavnim uradnicam) se bo od 1. julija t. l. plača toliko boljšala, da bodo tiste uradnice, ki že po pet let službujejo, na mesec po 5 gld. več dobivale, kakor do sedaj. Teh 5 gld. obdrže do dovršenega petnajstega leta službovanja. Koliko dobé pa potem, se minister še ni odločil.

Telegrami.

Krakov, 28. junija. Prestolonaslednika Rudolfa in prestolonaslednico Štefanijo je prebivalstvo na vsi železnični progi od Osviječima do tu vedno navdušeno pozdravljalo. V Osviječimu in Trzebiniji je vlak postal po 8 minut; predstavili so se uradniki, prestolonaslednik zahvaljeval se je za vse nagovore. Okoli četrta na osem prišel je vlak na Krakovski kolodvor, ki je bil okrašen z državnimi zastavami. Občinstvo visoke goste navdušeno pozdravi, gospé so bile predstavljene prestolonaslednici in ji poklonile šopek cvetic.

Deželni maršal, grof Tarnovski, ju pozdravi z navdušenimi besedami; prestolonaslednik se zahvali za veličasten vsprejem in izjavi svoje veselje, da more videti lepo deželo, in izrazi svoje sočutje do obeh narodnosti. Govor sklene: Vezi zveste ljubezni nas družijo. Splošno veselje v mestu, navdušeno prebivalstvo pripravlja razsvitlavo.

Dunaj, 28. junija. Srbski kralj je vsprejel danes angleškega veleposlanika Paget-a v jednourni avdijenci.

Berolin, 28. junija. O potovanju cesarjem v Gostin se govori, da cesar želi tudi letos odpotovati, vendar še ni določeno.

Carigrad, 28. junija. Obrok potrjenja egiptске pogodbe je podaljšán do 4. julija.

Dublin, 28. junija. Princi Albert, Viktor in Jurij Valeški prišli so včeraj popoldne kot zastopniki kraljice k slovesnosti petdesetletnice. Večina prebivalstva jih je spoštljivo vsprejela, nekteri so žvižgali. Mestni zastopniki se niso vdeležili vsprejema.

Tuji.

26. junija.

Pri **Maticu**: C. Hönle, trgovec, iz Nemčije. — Gustav Gosch, trgovec, iz Češkega. — A. Hawel, potovalec, iz Spodnje vasi. — Ana Fischer, soproga c. k. bilježnika, iz Mokronoga. — Otilija Pfeffer-r, soproga c. k. okrajnega sodnika, iz Mokronoga. — pl. Ed. Lingg, zasebnik, iz Ljubljane.

Pri **Stonu**: Steinitz, trgovec, iz Berolina. — Ehrenthal, Friedmann in Vetler, trgovci, z Dunaja. — Domladiv in Tom-schitz, posestnika, iz Il. Bistrice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		737-78	+16-0	sl. zap.	oblačno	
27. 2. u. pop.		737-24	+20-4	"	del. jasno	0-00
9. u. zveč.		738-56	+17-2	"	"	"

Čez dan nekoliko oblačno in vetro. Srednja temperatura 17-9° C., za 1-0° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

28. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 25 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ 70 „
Papirna renta, davka prosta	96 „ 90 „
Akcije avstr.-ogerske banke	833 „ „
Kreditne akcije	282 „ 60 „
London	126 „ 55 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	10 „ 03 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	62 „ 17 1/2 „

Tržne cene

dné 28. junija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	31	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	4	71	Surovo maslo, „	—	90
Ječmen,	4	22	Jajce, jedno „	—	2
Oves,	2	92	Mleko, liter „	—	8
Ajda,	3	90	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	4	71	Telečje „	—	50
Koruza,	5	20	Svinjsko „	—	60
Krompir,	2	32	Koštrunovo „	—	36
Leča,	11	—	Pisane „	—	55
Grah,	12	—	Golob „	—	20
Fižol,	11	—	Seno, 100 kgr.	1	60
Maslo, kgr.	1	—	Slama, „	2	05
Mast,	—	64	Drva trda, 4 mtr.	6	—
Špeh svež,	—	60	„ mehka, „	4	—

Poslano.

Slavnemu slovenskemu delavskemu pevskeemu društvu „Slavec“, katero je pri razvedrilni zabavi po občenem zboru Šentjakobsko-Trnovske podružnice sv. Cirila in Metoda občinstvu z milim in krasnim petjem razvedrilo srca, je navdušilo za lepo petje in ves čas pri dobri volji ohranilo, izreka na požrtvovalnem sodelovanju najiskrenejšo zahvalo

načelnistvo Šentjakobsko-Trnovske podružnice.

Ljubljana, dné 27. junija 1887.

Málenčev sirup,

koji se z parom zgoščeje in kuha, je popolnoma čist, ter se izdeluje iz najlepših, duhlečih kranjskih górskih málene. Ta sok se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga hrani v steklenicah, ležečih na hladnem. Prodaja se v stekl. po 1 kilogr. 80 kr. — 10 stekl. 7-50 gl. Manjša steklenica veljá 40 kr. Naročuje se v lekarni Plečoli-jevi na Dunajski cesti v Ljubljani, in se z obratno pošto točno in vestno razpošilja proti povzetji ali predplačilu zneska. (1)

A. Putrihov hôtél „pri južnem kolodvoru“.

Slavnemu p. t. občinstvu

uljudno naznanjam, da točim v svojem hôtelu, v gostilni

„pri južnem kolodvoru“

(ravno nasproti južnemu kolodvoru)

izvrstno, naravno, nepokvarjeno raznotero vino, liter po 32—60 krajcarjev.

Tudi imam v zalogi vino v buteljah.

Čez ulico dajem vino liter 4 krajcarje ceneje. Kdor kupi najmanj 10 litrov vina vkupaj, dobi vino liter po 25 krajcarjev.

Anton Putrih,

lastnik hôtela in gostilne „pri južnem kolodvoru“.

Izvrstna vina in piva, dobra kuhinja!

C. kr. priv. zavarovalno društvo

„Avstrijski Phönix“

na Dunaji,

kterega zaklad znaša 12 milij. gold. avst. velj., priporoča se o priliki bližajoče se žetve gospodom poljedelcem in kmetovalcem za

zavarovanje proti požaru raznih poljskih in žitnih pridelkov.

Glavno zastopstvo

„Phoenixa“ za Kranjsko

v Ljubljani, Gradišče št. 2.

(3)

J. Perhave.

Kdor-koli postavlja ali zida kakošno poslopje in potrebuje železja, obrne naj se na

Franc-a Terček-a,

trgovca z železjem na Valvazorjevem trgu št. 5, v hiši c. k. okrajnega glavarstva.

Tu se dobé po nizkih cenah v obilnem izboru:

Vezi za zidovje, opore (traverze) in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, stokador in alabaster gips, štorje za štokadoranje, asfalt za tlak, sklejni papir (Dachpappe), štedilna ognjišča (šparherdi) in posamezni deli za zidanje istih; okovi za okna in vrata in druge pri stavbah potrebne stvari.

Za obilna naročila se vljudno priporoča

(13)

góri podpisani.

Novosti slovenskega slovstva.

Lesar, Zgodbe sv. katoliške cerkve III. natis	—40
Kramar, Kmetijsko berilo	—50
Kržič, Angeljček I. zvezek	—12
Keller, Prst Božji I. in II. zv. a	—20
Zupančič, Dušna pomoč I. bukve vez. v usnji	1.25
Funtek, Zabavišče slovenskim otrokom	—25
Laharnar, Sveta maša za mešani zbor	—50
Sveta birma. Poduk in priprava	—15
Zupan, Otrok pred tabernakelnjom	—18

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.